

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/96/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201693
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201693.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne (v konaní sťažovateľky): Obec Vrbov, so sídlom Vrbov 204, IČO: 00 326 721, zastúpenej: JUDr. Zuzana Fabianová, Ph.D., so sídlom Štúrova 27, Košice, proti žalovaným: 1.) Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, 2.) Prešovský samosprávny kraj, so sídlom Námestie mieru 2, Prešov, o preskúmanie zákonnosti - Oboznámenie so závermi opätovnej administratívnej kontroly č. 01216/2015/SO/RO-12 zo dňa 07.08.2015, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 00955/2015/SO/RO-29 zo dňa 11.08.2015, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 22140120151/Z01 zo dňa 11.08.2015, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 22140120151/Z02 zo dňa 11.08.2015, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/241/2015-86 zo 6. decembra 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 5S/241/2015-125 z 5. septembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.

Účastníkom nepriznáva právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

1. Uznesením č. k. 5S/241/2015-86 zo dňa 06.12.2016 Krajský súd v Bratislave podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa

sťažovateľka domáhala preskúmania zákonnosti Oboznámenia so závermi opätovnej administratívnej kontroly č. 01216/2015/SO/RO-12 zo dňa 07.08.2015 (ďalej len „oboznámenie“), Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 00955/2015/SO/RO-29 zo dňa 11.08.2015, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 22140120151/Z01 zo dňa 11.08.2015, a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 22140120151/Z02 zo dňa 11.08.2015 (ďalej spolu len „žiadosti“), týkajúcich sa projektu „Rekonštrukcia námestia a miestnych komunikácií v obci Vrbov“. Opravným uznesením č. k. 5S/241/2015-125 z 5. septembra 2017 potom opravil zrejmu nesprávnosť označenia predmetu konania v záhlaví a odôvodnení svojho uznesenia.

2. Krajský súd odôvodnil svoj záver o odmietnutí žaloby tým, že materiály z vykonanej kontroly nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve. Podľa krajského súdu administratívnu kontrolu postupu zadávania zákazky na poskytnutie služby po uzavretí zmluvy na predmet zákazky nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní. Krajský súd poukázal na právne názory vyslovené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.11.2012 a sp.zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 08.06.2016, podľa ktorých oboznámenie a žiadosti nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. V oboznámení absentuje právny vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť finančné prostriedky, pričom skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu, samo o sebe ešte nezakladá povinnosť sťažovateľky vrátiť finančné prostriedky, keďže oboznámením ani žiadosťami nebola zaviazaná k vráteniu finančných prostriedkov.

3. Z administratívneho spisu krajský súd zistil, že ku dňu podania žaloby nedošlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia o vrátení finančných prostriedkov. S ohľadom na uvedené závery sa krajský súd nezaoberal námietkami sťažovateľky o nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v oboznámení, pričom vyslovil názor, že tieto je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona o verejnom obstarávaní.

II.

4. Proti uzneseniu krajského súdu podala sťažovateľka včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ a j/ S.s.p., tvrdiac, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. pre jej neprípustnosť; pri rozhodovaní porušil zákon tým, že znemožnil sťažovateľovi uskutočnenie jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a podanie sťažovateľky bolo nezákonne odmietnuté. Sťažovateľka vyjadrila názor, že pre odmietnutie žaloby neboli splnené zákonné podmienky, uznesenie krajského súdu je nedostatočne odôvodnené, vzájomne rozporné a preto nepreskúmateľné.

5. Podľa sťažovateľky jej bola uložená korekcia podľa § 27a ods. 4 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „zákon č. 528/2008 Z. z.“) spočívajúca v povinnosti vrátiť finančnú hodnotu časti poskytnutého finančného príspevku v sume 30.588,01 € ako 5% korekcia z hodnoty výdavkov verejného obstarávania, preto sú individuálnymi správnymi aktmi (rozhodnutiami), ktoré sa bezprostredne dotýkajú a zasahujú do práv a právom chránených záujmov sťažovateľky, a na ich základe môže byť ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch, čo môže mať za následok vznik ujmy na jej subjektívnych právach. Týmito správnymi aktmi podľa nej bola priamo ukrátená na svojich právach, keďže správne akty zasahujú do nadobudnutých práv a ústavne zaručeného práva legitímneho očakávania uspokojenia daného nároku, najmä právo na poskytnutie nenávratného finančného príspevku. Právo sťažovateľky je dotknuté aj tým, že ak na základe týchto správnych aktov nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť, riadiaci orgán obligatórne rozhodne o vrátení až jeden a pol násobku sumy uvedenej v týchto právnych aktoch, pričom

takéto rozhodnutie by bolo exekučným titulom.

6. Podľa sťažovateľky oboznámenie aj žiadosti podliehajú prieskumu v rámci správneho súdnictva, pretože sa priamo dotýkajú jej práv a právom chránených záujmov, ide o správne akty vydané orgánom verejnej správy, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú jej práva a povinnosti, resp. ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy a povinnosti sťažovateľky priamo dotknuté. Sťažovateľka tvrdila, že sú nimi dotknuté aj jej základné práva, čo v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nemôže byť vylúčené zo súdneho prieskumu.

7. Ďalej uviedla, že Najvyšší súd v uznesení 5Sžf/26/2014 konštatoval, že správne akty, na základe ktorých je prijímateľovi nenávratného finančného príspevku určená povinnosť vrátiť časť finančného príspevku poskytnutého z fondov Európskeho spoločenstva na základe zákona č. 528/2008 Z. z., sú spôsobilým predmetom prieskumu v správnom súdnictve.

8. Sťažovateľka uviedla, že oboznámenie aj žiadosti s ohľadom na ich účinky na jej právne postavenie bolo treba považovať za správny akt žalovaného, ktorého obsah má autoritatívny vzťah k sťažovateľke a kde správny orgán vystupuje v úlohe vykonávateľa štátnej moci, nie len oznamovateľa. Výsledkom týchto správnych aktov je uloženie finančnej korekcie, resp. finančný postih spočívajúci v povinnosti vrátiť až 1,5 násobok sumy uvedenej vo výzve riadiaceho orgánu.

9. Sťažovateľka uviedla, že je povinnosťou správnych súdov zabrániť faktickému odopretiu spravodlivosti tiež cestou aplikácie princípu priority ústavne konformnej interpretácie jednoduchého práva. Podstatným je podľa nej nie hmotná alebo procesná povaha rozhodnutia, ale jeho konkrétny prejav v právnej sfére účastníka konania.

10. Sťažovateľka žiadala zrušiť rozhodnutie krajského súdu a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Okrem toho žiadala priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok z dôvodu hrozby vzniku závažnej ujmy v dôsledku právnych následkov napadnutých správnych aktov.

11. Žalovaný 1/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti ju navrhol zamietnuť, pričom mal za to, že zo strany krajského súdu nedošlo k zásahu do práva na spravodlivý proces sťažovateľky. Tvrdil, že krajský súd vzal do úvahy aj rozhodovaciu činnosť kasačného súdu, pričom uviedol dôvody vylúčenia súdneho prieskumu žiadostí a ostatných materiálov z kontroly. Žalovaný 1/ uviedol, že keby oboznámenie a žiadosti boli rozhodnutiami, ako tvrdí sťažovateľka, žalovaný by ani nemohol pristúpiť k aplikácii § 27a ods. 3 a 5 zákona o pomoci a podpore, lebo by vznikla prekážka res iudicata. Napokon uviedol, že podľa neho by súdnemu prieskumu bránilo ustanovenie § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z., aj keby išlo o rozhodnutia.

III.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd kasačný preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o uznesenie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

13. Na prvom mieste Najvyšší súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (žalobcu), t.j. zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd vybrať si z možných prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti rozhodnutiu či postupu orgánu verejnej správy. Preto správny súd nie je oprávnený zasahovať do tejto procesnej slobody, t.j. dispozitívne rozhodnutie účastníka konania z úradnej

povinnosti meniť alebo ho počas súdneho prieskumu presvedčať o nevhodnosti takto zvoleného prostriedku nápravy.

14. Niet sporu o tom, že predmetom súdneho preskúmania môžu byť i také individuálne správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti rozhodnutia, avšak len za predpokladu, že sa nimi právne záväzným spôsobom (bez možnosti nápravy prostredníctvom riadnych opravných prostriedkov) zakladajú, menia alebo rušia práva a povinnosti účastníka administratívneho konania alebo sa ich priamo dotýkajú. V tomto smere sťažovateľka správne poukazuje na ustálenú judikatúru.

15. Najvyšší súd vo svojej rozhodovacej činnosti už v minulosti riešil otázku právomoci správneho súdu vykonať súdny prieskum obdobných správnych aktov (správy a žiadosti podľa zákona č. 528/2008 Z.z.), pričom postoj súdu k tejto otázke nebol úplne jednoznačný, keďže sa vyskytlo i rozhodnutie podporujúce názor sťažovateľky o prípustnosti súdneho preskúmania takýchto správnych aktov (sp.zn. 5Sžf/26/2014 zo dňa 28.04.2016). Je však treba povedať, že ide o rozhodnutie ojedinelé, ktoré je skôr výnimkou z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu. V aktuálnej rozhodovacej činnosti tohto súdu sa nevyskytujú názory, ktoré by sa nezhodovali s právnymi závermi vyslovenými k tejto otázke napr. v uznesení zo dňa 08.06.2016 sp.zn. 4Sžf/56/2015 v obdobnej veci:

V prejednávanej veci uzatvoril žalobca zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku s Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky, a to podľa § 15 ods. 1 zákona o pomoci a podpore. Na základe uvedenej zmluvy boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky na účel uvedený v predmetnej zmluve na základe uskutočneného verejného obstarávania. Následne ministerstvo životného prostredia vykonalo administratívnu kontrolu verejného obstarávania, ktoré sa vykonalo na v nadväznosti na uzatvorenú zmluvu, a to v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o pomoci a podpore. V priebehu kontroly boli zistené určité nezrovnalosti, ktoré boli žalobcovi oznámené formou Správy o zistenej nezrovnalosti, tak ako to ustanovuje zákon o pomoci a podpore vo svojej druhej časti. Predmetnú správu je možné považovať podľa názoru senátu najvyššieho súdu za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a citovaného zákona.

.....

Najvyšší súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že právo žalobcu na poskytnutie prostriedkov z fondov Európskej únie patrí k základným právam a slobodám. Výpočet základných ľudských práv a slobôd obsahuje Ústava Slovenskej republiky vo svojej druhej hlave ako aj Dohovor o ochrane základných práv a ľudských slobôd. Odvolací súd má za to, že v nich nie je obsiahnuté právo, ktoré by korešpondovalo s právom, ktorého ochrany sa domáha žalobca. Prejednávanú vec teda nemožno posudzovať podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky."

16. Na uvedené právne závery nadviazal Najvyšší súd i napr. v uznesení sp.zn. 1Sžf/87/2015 zo dňa 14.02.2017 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2018 pod č. R 57/2018), keď za podobných skutkových o právnych okolností konštatoval:

„Je nepochybné, že v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z. úspešnému predkladateľovi žiadosti, a v preskúmvanej veci aj žalobcovi, sa pomoc, resp. podpora poskytuje na základe súkromnoprávneho vzťahu, ktorý vychádza zo zmluvy uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Ďalej však už, ako správne konštatoval žalobca, žalovaný vystupuje v pozícii orgánu verejnej správy, t.j. ako riadiaci orgán mu do pôsobnosti zverené finančné zdroje spravuje s dohľadovým vrchnostenským oprávnením, ktoré mu najmä vyplýva z ustanovení

- § 24b a nasl. zák. č. 528/2008 Z.z. (výkon dohľadu nad plnením podmienok poskytnutia pomoci a podpory, súlad platby a súvisiacej dokumentácie so záväznými predpismi, či hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory), resp.

- § 26 zák. č. 528/2008 Z.z. (výkon ochrany finančných záujmov vrátane zistenia nezrovnalostí).

Pokiaľ v rámci výkonu svojich oprávnení žalovaný zistí existenciu nezrovnalosti, je povinný túto skutočnosť oznámiť žalobcovi ako prijímateľovi (viď § 26 ods. 3 zák. č. 528/2008 Z.z.) prostredníctvom tzv. správy o zistenej nezrovnalosti. Zákon oprávňuje žalovaného v prípade tvrdeného

porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania, aby v tomto štádiu výkonu dohľadových oprávnení mohol žalobcu popri oznámení o zistenej nezrovnalosti vyzvať na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky (§ 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z.), resp. pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť (§ 7 ods. 6 zák. č. 528/2008 Z.z.). Zákonodarcom použité oprávnenie „možnosť vyzvať“ je nutné vykladať s prihliadnutím na absenciu vykonať autoritatívny výklad ustanovení zák. č. 25/2006 Z.z. žalovaným v tom zmysle, že ide o uplatnenie notifikačného (oznamovacieho) oprávnenia orgánu verejnej správy v rámci výkonu dohľadových oprávnení, avšak v žiadnom prípade nejde o výkon vrchnostenskej rozhodovacej právomoci, ako sa domnieva žalobca.

Podľa § 26 ods. 3 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení platí, že ak riadiaci orgán zistí nezrovnalosť z vlastného podnetu alebo iného podnetu, je povinný vypracovať a predložiť správu o zistenej nezrovnalosti certifikačnému orgánu, platobnej jednotke a prijímateľovi.

Celé štádium výkonu dohľadových oprávnení žalovaného ako riadiaceho orgánu sa ukončuje v okamihu, kedy žalovanému ako riadiacemu orgánu je v dôsledku platobnej pasivity prijímateľa potvrdené tvrdené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania prostredníctvom uloženia pokuty, resp. v osobitných situáciách len zachyteného v protokole.

Až na uvedenom základe vzniká žalovanému rozhodovacia právomoc rozhodnúť o vrátení dvojnásobku (podľa aktuálnej právnej úpravy 1,5 násobku) sumy uvedenej v pôvodnej výzve, ktorá je však zákonom limitovaná 100% výškou poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

Nakoľko na úkony orgánu verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení (kontrola, dohľad či dozor) a na ich hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve najmä nazerá ako na individuálne správne úkony s charakterom predbežnej povahy, Najvyšší súd musel vyhodnotiť napadnutý úradný list ako správny akt, ktorý nie je možné v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. podrobiť súdnej právomoci v správnom súdnictve.

Nakoľko pri vydávaní napadnutého úradného listu vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zák. č. 528/2008 Z.z. nemohol žalovaný uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, je možné sa zhodnúť s názorom žalovaného, že išlo o individuálny správny akt, u ktorého absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci, t.j. ide slovami žalovaného o výzvu na „dobrovoľné“ plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (t.j. iba tvrdených) skutočností."

17. Na aktuálnosti uvedených záverov nič nemení ani skutočnosť, že boli vyslovené v procesnom prostredí zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p."), ktorý bol s účinnosťou od 01.07.2016 nahradený v časti týkajúcej sa správneho súdnictva Správnym súdnym poriadkom. Ten totiž rovnako stanovuje neprípustnosť súdneho preskúmania rozhodnutí predbežnej povahy, ktoré nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania (§ 7 ods. 1 písm. e/ S.s.p.).

18. Konajúci senát sa stotožňuje s citovanými právnymi názormi Najvyššieho súdu (§ 464 ods. 1 S.s.p.), pričom poukazuje na nutnosť dodržiavania zásady právnej istoty (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky), t.j. že v obdobných veciach je možné sa od predchádzajúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu meritórne odchýliť iba vtedy, ak sa podstatne zmenili skutkové okolnosti a právny základ pre vyhlásenie súdneho rozhodnutia. Navyše s princípom právnej istoty je tesne spojená kontinuita právnych názorov súdov na riešenie obdobných vecí.

Podľa § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. ak riadiaci orgán zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

Podľa ods. 2 ak prijímateľ nevráti príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 1, riadiaci orgán oznámi podnet orgánu podľa osobitného predpisu.

Podľa ods. 3 ak bolo na základe podnetu podľa odseku 2 zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 1, najviac však 100 % poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky, ak

a/ bola právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, alebo

b/ bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa písmena a).

Podľa ods. 4 ak bola na základe podnetu podľa osobitného predpisu právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, alebo ak bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa odseku 3 písm. a), a ak riadiaci orgán nepostupoval podľa odsekov 1 až 3, riadiaci orgán môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky; ustanovenie § 28 ods. 8 zák. č. 528/2008 Z.z. sa nepoužije.

Podľa ods. 5 ak prijímateľ nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 4, riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 4, najviac však 100 % poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

19. Keďže sťažovateľka bola postupom, ktorý stanovuje zákon č. 528/2008 Z.z. pre prípad zistenia nezrovnalosti, zatiaľ len vyzvaná na vrátenie finančných prostriedkov, nedošlo ešte k uplatneniu rozhodovacích právomocí riadiaceho orgánu a k autoritatívnemu zásahu do právnej sféry sťažovateľky záväzným uložením právnej povinnosti, proti ktorej by nebolo možné použiť riadne opravné prostriedky.

20. Ani skutočnosť, že neuhradením sumy uvedenej vo výzve hrozí sťažovateľke jej navýšenie v prípadnom budúcom konaní na 1,5 násobok, nemení nič na prevažne informatívnej povahe oboznámenia a žiadostí, ktorými bola sťažovateľka vyzvaná na vrátenie finančných prostriedkov. Výzva na ich zaplatenie je totiž povinným štádiom riešenia nezrovnalosti v súvislosti s čerpaním finančného príspevku, bez ktorého nie je možné pristúpiť v zmysle zákona č. 528/2008 Z.z. k uplatneniu rozhodovacích kompetencií riadiaceho orgánu v správnom konaní začatom podľa § 27a ods. 5 tohto zákona, v ktorom (za predpokladu, že k nemu dôjde) bude môcť sťažovateľka uplatniť všetky procesné práva účastníka konania, vrátane administratívnych opravných prostriedkov. Ak bude výsledkom tohto konania právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré bude sťažovateľka považovať za nezákonné, bude oprávnená podrobiť toto rozhodnutie súdnemu preskúmaniu správnym súdom, ktorý na podklade jej žalobných námietok preskúma zákonnosť procesu verejného obstarávania, v ktorom podľa doterajších tvrdení žalovaných došlo k vzniku nezrovnalosti.

21. Hoci sťažovateľka označila štyri samostatné dôvody kasačnej sťažnosti, všetky sa svojou podstatou týkali posúdenia rovnakej právnej otázky, preto ich všetky považuje kasačný súd za nepodložené a kasačnú sťažnosť za nedôvodnú. Pokiaľ ide o vytýkané nedostatočné a nepreskúmateľné odôvodnenie uznesenia krajského súdku, kasačný súd ho považuje za dostatočné a zrozumiteľné. Na zrušenie rozhodnutia krajského súdu nepostačuje, že sa s ním účastník konania nestotožňuje. Sťažovateľka síce vytrvalo a v rozsiahlom texte opakuje rovnaké tvrdenie, že bola dotknutá na svojich právach rozhodnutím (opatrením) žalovaného, ale nepredniesla nijaké relevantné tvrdenie, ktoré by takýto zásah do jej právneho postavenia naznačoval.

22. Z uvedených dôvodov považoval kasačný súd právne závery krajského súdu, že napadnuté správne akty sú predbežnej povahy, ktoré nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľky, za vecne správne. Keďže správna žaloba voči takýmto rozhodnutiam alebo opatreniam orgánov verejnej správy je podľa § 7 ods. 1 písm. e/ S.s.p. neprípustná, postupoval krajský súd v súlade so zákonom, keď žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. odmietol.

23. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. a nepriznal účastníkom náhradu trov tohto konania, keďže sťažovateľ v tomto konaní nebol

úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

24. Kasačný súd podľa § 447 ods. 1 S.s.p. nevyhovel návrhu sťažovateľky a nepriznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok, pretože právnymi následkami uznesenia krajského súdu nemôže hroziť sťažovateľke žiadna ujma.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný riadny opravný prostriedok.